यः सर्वस्य समो यश्च दक्षिणोनोत्तरा स्थितः ॥
उपर्यधः पूर्वतश्च पश्चाद्यस्याखिलं क्षितम् ।
सुखं च तस्य देवानां वर्यस्य पदयोर्भजे ॥

ज्ञो ऽज्ञाने घे ॥ २४ ॥

शंभोर्मुकुन्दे ज्ञानीते भक्त्या जानाति शंकरम् ।
शंभुना साधनेन मुकुन्दे प्रवर्तत इति प्रवृत्त्यर्थश्च जानाति ।

तृप्त्यर्थानां वा ॥ २५ ॥

तृप्त्यर्थधातोः प्रयोगे घे षी स्याद्वा ।
प्रङ्गारस्य हरिस्तृप्तः पूर्णः शान्तेन शंकरः ।

ण्ये कृत्य् अव्यक्युक्तक्तवतुखलार्थक्तोच्यत्रानवसुशीलार्थतृन्भव्यर्णार्थ णिनि ॥ २६ ॥

व्यादिर्क्ते कृति प्रयुज्यमाने ढे घे च षी स्यात् ।
जगतां कारकः कृष्णः कृतिर्मुररिपोरियम् ।
व्यादौ तु ।
सृष्ट्वा दधिं शारुकमेतदर्चकानुद्गीतवन्तं यतिभिः सुदर्शनम् ।
ज्ञातं हरिं जिष्णुरघानि संस्तुवन्मुदं दधानो ऽर्थितमीयिवान्न कः ॥
शं दाता हृत्कदागामी दायी मोक्षमृणं शिवः ।

कामुकसङ्ग्रार्थक्तेन ॥ २७ ॥

कामुकशब्देन वर्तमानडयोर्विहितेन क्तेन च योगे ढे घे च षी स्यात् ।
यो लक्ष्म्याः कामुको ज्ञातः सतां तस्येदमासितम् ॥

ल्यभावक्तास्त्र्यणाकसढे घे वा ॥ २८ ॥

ल्ये भावार्थक्ते स्त्रीविहितम् ग्रं णाकं च हित्वा अन्यत्र सढे घे च षी स्याद्वा ।
त्वया मम च कृष्णो ऽर्च्यः स्नातं ह्यत्र स यस्य तु ।
सृष्टेः कृतिर्हृतिर्येन चिकीर्षा यस्य भेदिका ॥